

Zaaknummer : 2014/039
Rechter(s) : mr. Kleijn
Datum uitspraak : 30 juni 2014
Partijen : Appellant tegen CvB Hogeschool van Amsterdam
Trefwoorden : Instellingscollegegeld, procesorde, restitutie, termijnoverschrijding
Artikelen : Awb art. 6:7; 6:8, lid 1; 6:9, lid 1; 6:11
Uitspraak : Ongegrond
Hoofdoverwegingen : 2.4.2 Ter zitting van het College heeft appellant verklaard dat hij in september 2013, in de eerste week na aanvang van het nieuwe schooljaar, als gevolg van de onder 2.4 vermelde klachten niet meer kon functioneren. Hij is op 9 september 2013 naar zijn huisarts gegaan en moest zich per direct ziek melden en rust nemen.
Nu appellant al een langere tijd wist dat hij voormelde klachten had en als gevolg daarvan niet meer kon functioneren, kan het nu geen rechtvaardiging voor de termijnoverschrijding vormen. Appellant diende te voorzien dat hij zijn belangen niet meer kon behartigen. Het lag op zijn weg zijn belangenbehartiging aan een zaakwaarnemer over te laten dan wel andere maatregelen te treffen. Dit heeft hij niet onderkend, hetgeen voor zijn rekening dient te komen. Het betoog van appellant, zoals hij ter zitting van het College naar voren heeft gebracht, dat hij door zijn psychische gesteldheid niet in staat was dit te overzien en te regelen, is niet aannemelijk geworden. De verklaringen waarop hij zich heeft beroepen bevatten geen toegespitst antwoord op de vraag of appellant door overmacht niet in staat was bezwaar te maken gedurende de bezwaartermijn van de beslissing van 16 oktober 2013.
Gelet op het vorenstaande, komt het College tot de conclusie dat verweerder terecht het standpunt heeft ingenomen dat het aangevoerde geen verschoonbare reden voor de termijnoverschrijding vormt, zodat verweerder het bezwaar van appellant terecht niet-ontvankelijk heeft verklaard.
Het betoog faalt.

Uitspraak in de zaak tussen:

[naam], wonende te [woonplaats], appellant,

en

het CvB van de Hogeschool van Amsterdam, verweerder.

1. Procesverloop

Bij beslissing van 16 oktober 2013 heeft het hoofd Centrale Studentenadministratie het verzoek van appellant om restitutie van door hem betaald instellingscollegegeld, afgewezen.

Bij beslissing van 10 februari 2014 heeft verweerder het daartegen door appelland gemaakte bezwaar niet-ontvankelijk verklaard.

Tegen deze beslissing heeft appelland beroep ingesteld.

Verweerder heeft een verweerschrift ingediend.

Het College heeft de zaak verwezen van een meervoudige naar een enkelvoudige kamer.

Het College heeft de zaak ter zitting behandeld op 13 juni 2014, waar appelland en verweerder, vertegenwoordigd door mr. C.L. Koppenol, werkzaam bij de Hogeschool van Amsterdam, zijn verschenen.

2. Overwegingen

2.1 Ingevolge artikel 6:7 van de Algemene wet bestuursrecht bedraagt de termijn voor het indienen van een bezwaar- of beroepschrift zes weken.

Ingevolge artikel 6:8, eerste lid, vangt de termijn aan met ingang van de dag na die, waarop de beslissing op de voorgeschreven wijze is bekendgemaakt.

Ingevolge artikel 6:9, eerste lid, is een bezwaar- of beroepschrift tijdig ingediend, indien het voor het einde van de termijn is ontvangen.

Ingevolge artikel 6:11 blijft ten aanzien van een na afloop van de termijn ingediend bezwaar- of beroepschrift niet-ontvankelijkverklaring op grond daarvan achterwege, indien redelijkerwijs niet kan worden geoordeeld dat de indiener in verzuim is geweest.

2.2 De beslissing van 16 oktober 2013 is op dezelfde dag aan appelland verzonden. Bij brief, ontvangen door verweerder op 6 december 2013, heeft appelland bezwaar tegen de beslissing gemaakt. Niet in geschil is dat het bezwaarschrift buiten de bezwaartermijn, en derhalve niet-tijdig, is ingediend.

2.3 Bij email van 13 december 2013 heeft verweerder appelland in de gelegenheid gesteld te melden waarom het bezwaarschrift buiten de bezwaartermijn is ingediend. Bij email van dezelfde datum heeft appelland naar voren gebracht dat hij een burn-out heeft en om die reden sinds 9 september 2013 thuis is. Hij heeft zich de afgelopen periode voornamelijk moeten richten op het opbouwen van zijn dagelijkse routine. Het nemen van beslissingen en dragen van verantwoordelijkheid was bijna onmogelijk. Bij hem bestond derhalve niet het besef om tijdig bezwaar te maken.

Bij beslissing van 10 februari 2014 heeft verweerder het bezwaar van appelland niet-ontvankelijk verklaard. Hij heeft overwogen dat het aangevoerde geen reden vormt om de termijnoverschrijding verschoonbaar te achten.

2.4. Appelland betoogt dat verweerder zijn bezwaar ten onrechte niet-ontvankelijk heeft verklaard. Volgens hem vormt het aangevoerde aanleiding om de termijnoverschrijding verschoonbaar te achten. Hij stelt dat hij als gevolg van zijn burn-out onder andere te maken had met een ernstig concentratieverlies, geen realiteitszin, het niet kunnen plaatsen van oorzaak en gevolg, het niet kunnen dragen van verantwoordelijkheden en het niet kunnen nemen van beslissingen. Daardoor heeft hij het bezwaarschrift niet tijdig kunnen indienen. Er was volgens hem geen sprake van onwil maar van onkunde.

2.4.1 De door appelland ter zitting van het College meegebrachte stukken van 2013, te weten twee brieven van zijn bedrijfsarts en een adviesplan van Skils, worden door het College buiten beschouwing gelaten, nu niet is gebleken dat appelland de stukken niet eerder had kunnen indienen en verweerder door het te laat inbrengen onvoldoende in de

gelegenheid is om daarop adequaat te reageren, hetgeen in strijd is met de goede procesorde.

2.4.2 Ter zitting van het College heeft appellant verklaard dat hij in september 2013, in de eerste week na aanvang van het nieuwe schooljaar, als gevolg van de onder 2.4 vermelde klachten niet meer kon functioneren. Hij is op 9 september 2013 naar zijn huisarts gegaan en moest zich per direct ziek melden en rust nemen.

Nu appellant al een langere tijd wist dat hij voormelde klachten had en als gevolg daarvan niet meer kon functioneren, kan het nu geen rechtvaardiging voor de termijnoverschrijding vormen. Appellant diende te voorzien dat hij zijn belangen niet meer kon behartigen. Het lag op zijn weg zijn belangenbehartiging aan een zaakwaarnemer over te laten dan wel andere maatregelen te treffen. Dit heeft hij niet onderkend, hetgeen voor zijn rekening dient te komen. Het betoog van appellant, zoals hij ter zitting van het College naar voren heeft gebracht, dat hij door zijn psychische gesteldheid niet in staat was dit te overzien en te regelen, is niet aannemelijk geworden. De verklaringen waarop hij zich heeft beroepen bevatten geen toegespitst antwoord op de vraag of appellant door overmacht niet in staat was bezwaar te maken gedurende de bezwaartermijn van de beslissing van 16 oktober 2013.

Gelet op het vorenstaande, komt het College tot de conclusie dat verweerder terecht het standpunt heeft ingenomen dat het aangevoerde geen verschoonbare reden voor de termijnoverschrijding vormt, zodat verweerder het bezwaar van appellant terecht niet-ontvankelijk heeft verklaard.

Het betoog faalt.

2.5 Het beroep is ongegrond.

2.6 Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

Het College:

Rechtdoende:

verklaart het beroep ongegrond.